

● ÚVODNÍK

Oslavy čtvrtstoletí

Před 25 lety, v květnu roku 1990, bylo oficiálně zaregistrováno občanské sdružení „Křesťanská společnost Maniny“, předchůdce „Křesťanského společenství Praha“ a faktický nástupce sboru Českobratrské církve evangelické v Praze 7 – Holešovicích.

Když jsme byli součástí Evangelické církve, byl jsem zvyklý na připomínání různých výročí, v lásce jsem to však neměl. Připadalo mi, že církev je příliš zahleděná do minulosti a málo se stará o budoucnost. Když jsem byl tedy pozván, abych kázal na vzpomínkovém shromáždění k výročí našeho sboru, měl jsem smíšené pocity. Na jednu stranu jsem pamětníkem, na druhou stranu chci zůstat orientován na budoucnost, nikoli na minulost. Nicméně v samotném Písmu je výzva: „Vzpomínejte na své vůdce, kteří k vám mluvili Boží slovo, pečlivě pozorujte, jaký byl konec jejich života, a napodobujte jejich víru“ (He 13,7). Není to sice výzva k oslavám výročí sboru, nicméně o pohled do minulosti v tomto verši jde. Ale i tento verš nás obrací svými závěrečnými slovy do budoucnosti: Máme následovat víru svých vůdců, nikoli nutně jejich formu nebo metody.

Jsem přesvědčen, že náš cíl zůstává stejný. Když jsme formulovali jednoduché heslo našeho sboru, zvolili jsme tři slova: „Kristem proměněné životy“. Chtěli jsme tím vyjádřit, že nám jde o víc než jen o slovní přihlášení se ke Kristu. Takových slovních přihlášení jsme zažili v letech 1990-1992 na stadionech deseti tisíc, nicméně bez valného účinku na naši společnost. Stále jsem ale přesvědčen, že pokud budou naše životy skutečně proměněné Kristem, budeme solí země, a přestože nás nebude mnoho, společnost proměníme. (Nechci ovšem, abychom zapomínali, že naším hlavním cílem není proměna společnosti, nýbrž záchrana lidí pro věčnost.)

Cíl tedy zůstává stejný, metody se mohou měnit. Pokud byste dnes kázali stejně jako apoštol Petr o Letnicích, garantuji vám, že vzápětí nepůjdete pokřtít tři tisíce nově obrácených. A pokud byste kázali některé z Wesleyho kázání, rovněž byste dnes nepochodili, ačkoli John Wesley na svých shromážděních zakoušel mnoho dramatických obrácení.

Když jsme v osmdesátých letech vedli jednotlivce k Pánu, znázorňovali jsme evangelium pomocí ilustrace zvané „Most“. Na jedné straně byl svatý Bůh, na druhé straně hříšný člověk, mezi nimi propast, kterou může překonat jedině Ježíš Kristus.

Dnes už tuto ilustraci používám méně. Spíše s lidmi mluvím o třech základních duchovních potřebách, které máme všichni – věřící i nevěřící. Je to potřeba vědět, že mě má někdo rád, potřeba vědět, že můj život má nějaký smysl, a potřeba někam patřit. Věřící se od nevěřících neliší tím, že by měli jiné potřeby – liší se pouze tím, že vědí, kdo může tyto jejich potřeby naplnit.

Všimněte si, že v něčem tyto potřeby odpovídají postmodernímu světu, pro který je charakteristický narcismus: Já mám tyto potřeby. Kdo mě bude mít rád, kde já najdu smysl života? Kážeme, že sami tyto potřeby uspokojit nedokážeme, ba že to nedokáže žádný člověk. Naplnění těchto potřeb, které jsou niterné, k nám přichází zvenčí. A tak sice vycházíme od v současné době vše prostupujícího narcismu, ale pozvedáme své oči – a oči těch, jimž zvěstujeme evangelium, k Hospodinu, a tak vyvádíme lidi ze zajetí sebestřednosti.

Zápas o vyjití ze sebestřednosti ovšem nekončí křtem. Mnohdy se stává, že přes veškerou naši dobrou snahu lidé přijmou evangelium ve formě ideologie. Naučí se používat křesťanské pojmy, dokonce jim do určité míry rozumí, nicméně ne vždy mají jejich realitu. Člověk, který mluví o milosti a upřímně po ní touží, dokáže být nemilostivý. Člověk může milovat štědrost – v teoretické rovině. V praxi zůstává skoupý. Proto je dobré, pokud se v menších důvěrných společenstvích – zejména domácích skupinkách – povzbuzujeme, abychom neulpěli na povrchu, ale šli stále hlouběji. Ideologie totiž naše životy proměnit nedokáže. Hluboké obecnství s Pánem Ježíšem ano.

Ve Skutcích 4,13 čteme, že židovští představitelé na apoštolech „poznali, že bývali s Ježíšem“. Kéž by to dnešní lidé, s nimiž žijeme a které denně setkáváme, poznali na nás!

Dan Drápal, 22. května 2015

● SLOUPEK

Moje babička, která se narodila v předminulém století, komentovala různé války a nepokoje slovy: „Blázní byli, kordy měli!“ Také se podívala: „Bože, bože, do čehos to duši dal?“

když se u mě, nebo sestry projevila zvlášť velká natvrdlost, nebo nešikovnost. Obě babiččiny „diagnózy“ mě v poslední době často napadají při sledování našich i zahraničních událostí. Je mi líto, že do vůdcovských pozic se stále dostávají i zlí, blázniví, nebo jen nekompetentní lidé, kteří pak hýbají národy a dějinami! Z Bible ale vím, že takoví vládcové jsou Panovníkovi k smíchu. Také je napsáno, že Bůh může naklonit vládcům srdce, jako potůčky vod! Proto mě dění v dnešním, jak by babička řekla, poblázněném světě, nevede k apatii, ale k modlitbě s vírou v moudrost Všemohoucího.

Nanda

www.kspraha.cz

Bylo by možné změnit zase víno zpátky na vodu?

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc – www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Výročí sboru	2
Ohlédnutí za Dny dobrých zpráv	4
Povídání s Honzou Skleničkou	4 a 5
Jak jsem to prožil	7
Vyučování: Členství ve sboru – má to ještě smysl?	9

● AKTUÁLNĚ

VÝROČÍ SBORU

V roce 1977 nastoupil do nejmenšího pražského sboru ČCE nový vikář Dan Drápal. Nedlouho po svém nástupu na sbor prožil osobní obrácení k Bohu, následoval křest Duchem svatým a další zkušenosti v životě s Bohem. Určitým způsobem lze tedy považovat rok 1977 za počátek našeho sboru.

foto Tomáš Božovský

Sbor během let díky Boží milosti rostl a zatímco při nástupu Dana Drápala byla průměrná účast na nedělních shromážděních, pokud si dobře pamatuji, čtrnáct lidí, v roce 1990 jsme při společných shromážděních naplnili sál

kulturního domu Vltavská. Díky vývoji našeho poznání Bible a Božího jednání se formovalo naše učení a praxe a postupně jsme dospěli k rozhodnutí, že pro ČCE i pro nás bude nejlepší založit samostatný sbor. 17. června 1990 jsme začali oficiálně fungovat jako samostatný sbor Křesťanské společnosti Maniny. Měli jsme tenkrát okolo tří set členů. Registrováni jsme byli jako občanské sdružení. Zájemci o podrobnější informace o dění před a kolem vzniku samostatného sboru odkazují na „trilogii“ Dana Drápala o dějinách sboru, kterou lze zakoupit ve sborové kanceláři, na sborovém shromáždění nebo objednat v distribuci KMS.

Letos tedy můžeme z Boží milosti oslavit 25. výročí trvání samostatného sboru. Díky Bohu za vše, co udělal s námi i skrze nás. Kéž je to jen počátek Jeho dobrých plánů s námi.

Lubomír Ondráček

foto Aleš Náhly

LETNÍ SHROMÁŽDĚNÍ SBORU

Již před několika lety jsme začali zkoušet mít některé shromáždění v létě mimo sborovou budovu. Nejprve to bylo sborové shromáždění v srpnu. Postupně jsme přijali, že máme zkusit venku celé prázdniny a vedení sboru mělo v tomto kroku jednotu. Tato praxe se opakovala několik let, měli jsme i společné shromáždění v týdnu. Loni na podzimním výjezdu staršovstva se objevily otázky, zda v letních shromážděních pokračovat, protože zapojení mnoha členů sboru bylo nízké až nulové a přes velké množství oslovených lidí bylo jen minimum viditelného ovoce. Přesto převážil názor ve venkovních shromážděních pokračovat. Během příprav se ale objevily těžkosti se zajištěním místa a tak konečné rozhodnutí, jak bude léto probíhat, ještě nepadlo.

To, že se objevily problémy, přineslo paradoxně dobré ovoce. Více lidí si uvědomilo, že není samozřejmé, že můžeme být venku. Někteří zvýšili modlitební nasazení a chodí

se modlit i do Stromovky nebo na jiná místa v Praze. Někteří vyznávali, že na shromáždění chodili spíše jako diváci než zapojení účastníci.

**Není rozhodující
kde budeme,
ale zda tam budeme jako ti,
co horlí pro Boží království.**

Nepřijali jsme žádné konkrétní slovo od Pána, co udělat. Přišlo slovo skrze modlitebně prorocký tým, abychom udělali jedno několikahodinové shromáždění chval a uctívání venku. Převažuje názor, že bychom měli usilovat být i letos v létě venku.

Modlitební témata ✨

Modlitební témata červen 2015

- **Příprava letních akcí** – bohoslužby, programy v týdnu, tábory a akce dětí a mládeže, regionální dovolené.
- **Kroužky na Palmovce** (propagace probíhala v květnu a pokračuje v červnu). Loňská iniciativa udělat něco pro komunitu na Palmovce měla pomalý rozjezd: Vznikl jen jeden z pěti připravených kroužků a proběhlo několik workshopů. Koncem května a počátkem června budeme propagovat nový školní rok. Modleme se: – aby se nabídka dostala ke správným lidem (aby propagace byla úspěšná) – aby vzniklo všech pět nabízených kroužků – aby se do zvaní na kroužky ve větší míře zapojili členové sboru – za jejich inspiraci a vedení Duchem svatým
- **Výročí upálení Mistra Jana Husa** a připravované evangelizační akce k tomuto výročí:
  - Husovy stopy: = nabídka do škol a obchodních domů, hodnoty, které Hus zastával / víra, pravda, čistota, svoboda, důstojnost, odvaha, úcta, pokora, odpuštění, radost, láska, věčnost
  - Živý Hus 6. 7. – Valdštejnská zahrada, slavnostní shromáždění

Vyhodnocení témat za minulý měsíc

Výjezd biblické školy se velmi povedl. Kromě jiného Bůh konkrétně mluvil skrze prorocká slova a požehnání k jednotlivým účastníkům. Misijní výjezd do Bosny byl v době psaní tohoto článku ještě před námi a zprávy se dočtete v některém dalším čísle SD.

Co je dnes, když píšete tento článek, jasné. V týdnu nebudeme mít shromáždění jako loni, ale bude otevřená skupinka – viz samostatný článek. Zahradní restaurace Pražan přestala komunikovat a zdá se, že se toto místo zatím úplně uzavřelo. Stále zkoušíme tam udělat alespoň chválicí shromáždění v termínu běžného sborového shromáždění v srpnu. Otevřená je možnost udělat shromáždění na zrekonstruovaném Střeleckém ostrově, kde jsou i shromáždění jiných sborů dopoledne. Problém je trochu vyšší cena a možnost konat shromáždění až od 17:30. Samozřejmě můžeme mít v létě také běžná shromáždění v rámci regionů resp. některé regiony na léto spojit.

Během modliteb za celou situaci přišlo slovo: „Co chcete?“. To je zásadní. Co chceme a pokud chceme, tak co pro to uděláme. Není rozhodující, kde budeme, ale zda tam budeme jako ti, co horlí pro Boží království. Není nejdůležitější, kde Boha uctíváme, ale zda je to v Duchu a Pravdě.

Prosím, vydržte v modlitbách a hledání Boží tváře.

Lubomír Ondráček

Centrální otevřená skupinka

Vážení a milí členové sboru, zase se nám blíží doba prázdnin a dovolených a s nimi i letní provoz našeho sboru. Jednou z oblastí, na které mají prázdniny a dovolené vliv, jsou i skupinky. Jsou skupinky, které se budou scházet i přes léto, ale na většině bude probíhat „dovolená“. Proto přicházíme letos pro všechny členy sboru, kteří nebudou mít v létě možnost navštěvovat skupinku, s nabídkou „Centrální otevřená skupinka“. Centrální proto, že se bude konat každé úterý od 7. 7. do 25. 8. 2015 vždy od 19.00 do 20.30 hod v naší sborové budově Na Žertvách (podle počtu účastníků nejspíše v knihovně).

Jako vedoucí poslouží na této skupince Lubomír Ondráček, Tomáš Božovský a Otakar Kunzmann. Na skupinkách bychom rádi postupně probrali První list Janův a společně

se vždy zamysleli nad tím, co text vypovídá o Bohu, o našich postojích, ale i o možnostech praktické aplikace textu v běžném životě křesťana. Také bychom rádi, aby byl čas na společné modlitby a případně na vysluhování Památky Páně.

A proč otevřenou? Protože bychom byli rádi, pokud byste dorazili nejen vy, kteří skupinku mít nebudete, ale pozvali třeba i ty, o kterých víte, že Boha nějak hledají. Ty, kterým se Bůh ztratil, ale i ty, kteří řeší složité životní situace. Rozhodli jsme se, že nebude nutné se dopředu přihlašovat, prostě to riskneme a budeme každé úterý od 7. 7. do 25. 8. 2015 Bohu i Vám Na Žertvách k dispozici.

*Za organizátory
Centrální otevřené skupinky
Otakar Kunzmann*

Kroužky na Palmovce potřebují pomoc

Sborový tým několika nadšenců se loni v létě pustil do pořádání kroužků. Bylo za tím přání udělat něco užitečného pro místní komunitu – kroužky jsou plánovány nejen pro děti členů našeho sboru. Povzbudilo mě, kolik skvělých lidí mělo do vedení kroužků chuť – nabídli jsme šest opravdu zajímavých kroužků. Neméně důležité bylo, že se do organizace zapojila Petra Macáková – bez koordinátora by to nešlo. O kroužky se kromě vedoucích a Petry zasloužila taky Olga Hrdinová, která vytvořila grafický návrh webu a propagace, a Jakub Hejnic, který web rychle zprovoznil. Nabízeli jsme šest kroužků, ale nakonec běžel jen jeden, pro zájemce o stavební památky, který vedu já. Petra přišla s myšlenkou, že můžeme nabízet i jednorázové akce, workshopy. Na ty se podařilo pozvat víc lidí. Jednorázové akce jsou ale jen doplňkovým a podpůrným programem kroužků.

To, že byl první školní rok kroužků vážavý, určitě má své důvody. V této oblasti totiž existuje dost velká nabídka. Navíc jsme začali inzerovat pozdě. O tom, že máme skvělý „produkt“, nepochybuji. Jak se ale rodiče dětí z okolí dovedí, že ty naše kroužky jsou opravdu dobré? Oproti loňskému roku zkusíme pro ten příští cílenou placenou inzerci na internetu. Uvidíme, co to udělá. Ale je ještě další cesta...

Nejlepším pozváním je totiž osobní doporučení. **Možná znáte rodiče některých spolužáků vašich dětí v přiměřeném věku. Nezkusili byste se za to pomodlit a Kroužky na Palmovce jim doporučit?** Jsem si jistý, že nabízíme skutečnou odbornou kvalitu. Navíc, přestože kroužky nejsou nábožensky zaměřeny, mohou vedoucí a sborové děti,

kteří na kroužky chodí, účastníky ovlivnit v dobrém na celý život. Další možnost, jak nám můžete pomoci, je domluvit se s učitelkou nebo vedením školy na Praze 8 nebo 9 nebo v dosahu metra B a na školu zanešt letáčky, které tam budou k dispozici.

Mezi kroužky letos přibude kroužek fotografický (povede ho Tomáš Božovský), nabídka ostatních kroužků zůstává. Díky spolupracovníkům z různých regionů jsme rozšířili i další jednorázové aktivity. Můžete se podívat na www.krouzkynapalmovce.cz. Za Vaši spolupráci budeme vděční. Pořád věřím v Boží ruku nad kroužky a beru to tak, že začátek může být pomalý a těžký. Pokud můžete, pomozte nám i jinak než modlitbou.

Tomáš Dittrich

Pomoc sirotkům

Pravděpodobně mnozí se znepokojením sledujeme dění na Ukrajině. Kromě zpráv v běžných sdělovacích prostředcích jsme si mohli přečíst informace v Životě víry, kde byl zveřejněn rozhovor s dvěma pastory z Ukrajiny a jeden z nich navštívil i náš sbor. Za celou situaci se určitě můžeme modlit. Kromě modlitby nás Bible vede i k praktické pomoci.

Počátkem srpna organizuje Neheemie, misijní organizace Apoštolské církve, cyklistický zájezd skupiny ukrajinských sirotků po ČR. Náš sbor byl požádán o podporu této akce. Celá výprava bude v našem sboru ubytována 5. – 7. 8. Poskytneme této přibližně čtyřicetičlenné skupině kromě ubytování i stravu a budeme se podílet na jejich pražském programu. Tato akce se neobejde bez další pomoci.

Jak se můžeš zapojit ty?

Je možné na náklady akce a případné dárky dětem přispět na č. účtu: 223775399/0300, v.s.: 6821021. Můžeš přinést do sboru nějakou upečenou buchtu na snídani nebo svačinu, nabídnout se s pomocí přípravy stravování ve sboru nebo pomoci s programem v Praze. Peníze můžeš poslat rovnou, ohledně nabídky další pomoci prosím napiš na sborovou adresu paha@kaes.cz nebo zavolej na telefon 284 822 294. A určitě se můžeš modlit, aby celá cesta byla pro tyto děti požehnáním.

Lubomír Ondráček

Kroužky na Palmovce 2015-16

● Tajemství paláců a kostelů

– co nevíte o památkách
pro děti od 10 do 14 let
vede Ing. arch. Tomáš Dittrich

● Výtvarné techniky

– kreativita v práci s různými materiály
pro děti od 4 do 6 let,
pro děti od 7 do 11 let
vede Mgr. Kristýna Leitemannová

● Hudební pátrání

– zážitková výuka poslechu hudby
pro děti od 8 do 12 let
vede Mgr. Johana Dittrichová

tvořivost ● zábava ● poznání

● Povídálek

– kroužek logopedické prevence
pro děti od 4 do 7 let (lektor se hledá)

● Proměna – obměna šatníku, vizáž

kurz v rozsahu 6 hodin (tři setkání)
je určen pro dívky od 14 let
vede Dorotea Zůnová

● Fotokroužek – „více než mačkat spoušť“

pro děti a mládež od 12–16 let
přibližně 6–8 setkání v rozsahu 1,5 hod.
vede Tomáš Božovský

www.krouzkynapalmovce.cz

Ohlédnutí za DNY

Rozhovor s Vládou Váchou

Termín se letos posunul oproti dřívějším ročníkům z podzimu na jaro. Bylo to přínosem?

Těžko říct. Důvodem posunu na jaro bylo to, že na podzim je více sborových akcí, např. Alfa a tím pádem je značná část aktivních členů sboru vytížena zde. Ale nedovedu posoudit, zda byla změna přínosem. Rozhodně bylo na tomto ročníku o něco méně návštěvníků, a to především méně lidí ze sboru. Průměrná účast se pohybovala okolo 85 diváků. To není špatné, ale kapacita sálu nebyla využita. A tedy nebyl plně využit potenciál festivalu. Vzpomínám na první ročníky, kdy se často i rušily skupinky a všichni šli na festival. Tentokrát během festivalu probíhaly i některé regiony organizované schůzky vedoucích...

Jaký z koncertů či představení se nejvíce líbil tobě a proč? Bylo něco, co tě nezaujalo?

Myslím, že obecně byla dramaturgie festivalu velmi dobrá. Mě asi nejméně zaujalo představení Martina Žáka. Byl to velmi silný

příběh, ale z divadelní a technické stránky nic moc, přednáhramým videím a zvukovým stopám nebylo moc rozumět, představení postrádalo nápad a příležitost pro hereckou akci. Asi mnohem silnější bylo pak jeho svědectví, které už jen vyprávěl na závěr. A možná nejvíce se mi líbil koncert Jindry Černohorského. Výborná a velmi profesionálně provedená muzika, která doplnila osobní zpověď Jindry. Škoda, že to byl nejméně navštívený koncert.

Jsou ohlasy, že by diváci některý žánr vyřadili a jiný, zatím opomíjený, přidali?

Vždy se snažíme udělat co nejpestřejší program, aby si každý mohl vybrat. Letos chyběla tvrdší rocková muzika, nebo program pro celou rodinu. To bylo dáno částečně tím, že někteří z oslovených interpretů neměli v době konání festivalu volno – budeme se snažit je získat příští rok. Dostávám různé

foto Tomáš Božovský

7. ročník DDZ v číslech

- průměrná účast na večerech byla 85 lidí
- přes facebookovou placenou propagaci bylo osloveno 3037, 89 cizích lidí označilo naši stránku jako „to se mi líbí“ (a budou tedy nadále dostávat upozornění na jakoukoli aktivitu na této stránce)
- reklamou na Slevomatu bylo osloveno cca 5000 lidí, 602 z nich naši akci rozkliklo a 15 si koupilo lístky (z 50 zde nabízených lístků)
- rozdalo se 70 Markových evangelií (to jsou tedy pravděpodobně lidé, kteří nepatří do žádné církve)

návrhy na to, co by na festivalu mělo být a snažíme se vždy v týmu přípravného výboru sestavit z toho co nejlepší sestavu.

Máš nápady ty, co bys chtěl změnit?

Uvažujeme o možnosti udělat třeba v sobotu brzo odpoledne nějaký program vyložený pro malé děti a jejich rodiče. Tak snad se to povede realizovat. Byl bych moc rád, kdyby se povedlo zapojit do přípravy i další sbory a chceme na tom aktivně pracovat.

Umění

Povídání s Honzou Skleničkou

Letos jsi vystoupil i s hosty na našem festivalu DDZ. Jak festival hodnotíš a přijal bys pozvání i v budoucnu?

Určitě, moc děkuji za pozvání. Jsem moc rád, že jsme potěšili.

Bylo to krásné, úžasná atmosféra, vše organizačně výborně připravené. Jsem také rád, že jsem poznal Vršovické divadlo a mohl i s mými hosty zahrát pro skvělé a hojné publikum. Jsem šťastný, že jsme předali lidem radost naší muzikou a večer byl krásným zážitkem i pro mě. Pozvání rád opět přijmu.

Jaká byla tvoje cesta k dráze profesionálního hudebníka?

Cesta byla delší a dalo by se o tom déle povídat. Na violoncello hraji od šesti let. Jako malý jsem nehrál tak aktivně, měl jsem i zlo-
mové body, kdy jsem toho chtěl nechat. Čím více let jsem hrál a lépe mi to šlo, tím mě to postupně také více bavilo a více jsem na nástroj cvičil. Pak, když už jsem byl po střední škole, přišly různé důležité impulsy.

Například do orchestru hudební školy, v kterém jsem tenkrát hrál, přišel zahostovat na sólo jeden violoncellista z konzervatoře, hrál úžasně a byl jsem z něj úplně vedle. Tenkrát jsem hrál na cello již asi 14 let, myslel jsem si, že hraji docela slušně, ale vedle něj jsem si připadal, jako když řežu dříví. Zdravě mě to naštválo a říkal jsem si, jestli

bych toho jednou nelitoval, kdybych to alespoň nezkusil na konzervatoři. Oslovil jsem nějaké kapacity v oboru. Jedna z nich mě hodně zkritizovala, že mám úplně špatnou techniku hry a že to nemá cenu. To mě naštválo ještě víc. Byl jsem nicméně zkontaktován s někým kvalitním, kdo by mi mohl pomoci dát dohromady technickou stránku hry.

Předtím, když jsem cvičil hodinu nebo dvě, tak už to bylo dost. Od té doby jsem začal cvičit několik hodin denně a pod novým vedením. Bylo to jiné než to brát jen jako takového večerního koníčka. Kvalitní vedení je u smyčcového nástroje jedna z klíčových věcí. Na kytaru nebo některé nástroje mohou být výbornými hráči i někteří samouci. Věřte mi, že na housle či jiné smyčcové nástroje žádný virtuos samouk neexistuje. Technika je v tomto případě dost složitá věc s mnoha detaily a je rozdíl dělat to jen tak trochu pro zábavu nebo tomu dávat maximum.

Až po pár měsících intenzivní práce jsem si uvědomil, že to je přesně to, co chci dělat. Kromě jiných hudebních aktivit jsem začal koncertovat s jednou alternativní folk-rockovou

foto Klára Božovská

kapelou a rozvíjet se i v jiných stylech, improvizaci a skladbě. Potom se mi podařilo dostat na konzervatoř a byl jsem šťastný, že dělám, co mě baví. Pak to šlo již nějak přirozeně. Zlomové bylo to období předtím. Fakt je, že děti, které již od nízkého věku několik hodin denně cvičí na nástroj a mají skutečně kvalitní vedení, jsou určitě ve výhodě a často dojdou dál než ti, co tomu začnou dávat maximum až v dorosteneckém věku. Já kromě studia klasiky jsem různě experimentoval, zkusil různé kapely a šel trochu jiným směrem než ostatní. Zbrzdily mě

● ZE ŽIVOTA SBORU

sice problémy se zády, tím, že jsem do toho byl hodně zabraný a nekompenzoval to fyzicky, ale naštěstí mě to úplně nezastavilo.

Máš široký repertoár, co hraješ nejraději?

Rád dělám, co mě baví. Jdu si svou cestou, trochu jinou, než je běžná, hraji rockovějším stylem a používám různé efekty. Mám rád různé protiklady, energičtější rockové i jemné skladby. Takhle vypadám jako nějaká hvězda v rozhovoru ☺, ale nepovažuji se za nějakého virtuóza. Člověk má pořád mnoho v čem se rozvíjet a co se učit.

Ono to trochu funguje tak, že čím víc hrajete, tím více vidíte, kolik toho je ještě před vámi. Když hrajete jen trochu, nemáte čas zkoumat detaily a moc to neřešíte. Je to také trochu jako sport, to, že jste jednou někam došli, nic neznamená, pokud se přestanete udržovat a cvičit. Ale myslím, že je zajímavé, že hraji na cello, jinak než je běžné a známé. Rád překvapuji něčím, co lidé neznají, a rád bořím předsudky, které lidé o violoncellu často mají.

Komponuješ také?

Ano, na mém novém CD – Violoncello v různých stylech – je hodně mých vlastních skladeb, ale také některé aranže známých věcí, také třeba moje provedení blues, skladby v rockovějším duchu, ale i něco z klasické hudby. Radost mám také třeba z aranže písně You raise me up. Sám jsem si zahostoval na kytaru a na chimes do některých skladeb. Na další CD plánuji vzít více různých hostů.

Nejsem studovaný skladatel, ale hudební teorii z konzervatoře jsem prošel a myslím, že znám cello lépe než skladatelé, to je má výhoda. Skládám či aranžuji věci hlavně pro cello. Violoncello jako nástroj je jedinečný, v tom, že má obrovský rozsah a jako jediný ze smyčcových nástrojů má velmi vysoké i hluboké tóny. Lze proto zaranžovat skladby tak, že se upraví party více nástrojů (doprovodné i sólové) a zaranžuje se to jen pro ce-

llo. Za pomoci efektů a úžasného zvuku cello lze hrát sólo program a není třeba dalších nástrojů. Většina smyčcůů je ale omezena často jen hraním partů z not. Veliké možnosti violoncella možná neobjevili. Teď jsem to prořekl, tak určitě přijde něco nového ☺.

Máš nějakou radu pro mladé křesťanské interprety klasické hudby?

Já klasickou hudbu už moc nedělám. Když někomu něco jde a baví ho to, ať se nenechá odradit různými překážkami, vlastním podečňováním, či okolím. Někdy je to trochu jako s vírou, pokud člověk věří, že něco může zahrát a má v hlavě představu, jak by to mělo znít, tak už je v půlce úspěchu. Hodně bloků, které člověk během učení se na nástroj odstraňuje, nejsou technického, ale psychického rázu.

Kde tě můžeme slyšet, jsi členem nějakého stálého tělesa?

Hrál jsem v různých kapelách. Ale postupně jsem došel k tomu, že nejvíce mi vyhovuje hrát sám a pozvat si hosty podle příležitosti.

Co se týče něčeho aktuálně zajímavého, rád bych pozval všechny na křest mého CD, o kterém jsem již mluvil. A to 1. října v 19:30 ve Vršovickém divadle Mana, pro které jsem se znovu rozhodl. Moc se těším na všechny. Vzhledem k mnoha pozitivním ohlasům na mé hosty z dubnového koncertu v rámci Dnů dobrých zpráv, jsem již pozval znovu k účasti také Jirku Jelínka na klávesy a zpěv, i operní zpěvačku Michaelu Kapustovou z Národního divadla. Hostování přislíbila také třeba herečka Ivana Jirešová.

Kde si můžeme koupit tvoji desku?

Protože ještě nebyl křest, není zatím oficiálně v prodeji. Zatím bude k dostání na koncertech a také přes mé webové stránky www.sklenickajan.cz. Přes mé stránky si ji můžete již koupit. Než proběhne křest, nabídnu ji do některých prodejních sítí.

Na pódiu s Honzou Skleničkou

Moje zkušenost s Honzou Skleničkou nevychází pouze z poslechu jeho produkce, ale z příležitosti s ním vystupovat na jednom pódiu ve stejný čas. Honza přijal nabídku uspořádat koncert v rámci DDZ. Nevím, co ho k tomu vedlo, ale rozhodl se přizvat mě ke spolupráci. Honza pojal večer velmi originálně. Udělal z toho komponovaný večer, který byl velmi pestrý a tak originální a jedinečný. Tak jsem se součástí jeho projektu stal i já zpěvem a hrou na píáno. Spolu se mnou byla na pódiu i profesionální operní pěvkyně, i recitátorka. Podle závěrečného potles-

ku usuzuji, že to asi byl kvalitní umělecký zážitek. Přijmout Honzovo přizvání ke spolupráci jsem se nemusel dlouho rozmyšlet. Věděl jsem, že je to profesionální hudebník a s takovými já moc rád spolupracuji. Navíc mě přizvání povzbudilo, že se nebál oslovit mě, i když se hudbě profesionálně nevěnuji. Při secvičování jsme velmi brzy poznali, kudy se vydá naše společná cesta. Honza je „nesvázaný“ umělec, který posouvá hranice možností hry na violoncello. A já jsem měl tu čest pomoci mu posunout se zase o kousek dál. A taky si to sám užít. Znovu jsem se přesvědčil, že umění je povznášející a pro člověka důležité. Honza nezapře svůj vztah nejen ke klasické hudbě, ale i k hudbě rockové. Jeho schopnost ovládat nástroj tolika

Sklenička hraje

Hudbu Honzy Skleničky jsem nikdy před koncertem neslyšela. Vlastně jsem se rozhodla jít asi dvě hodiny před začátkem koncertu, a to hlavně proto, že jsem chtěla jít podpořit tátu, protože Honzu měl doprovázet na piano. Přjemně mě překvapilo, kolik přišlo lidí. Většina sedadel v divadle byla obsazena a potěšilo mě, že tam byla spousta cizích lidí. Koncert začal krátkým úvodem Vládi Váchy, kdy představil Honzu a zeptal se ho na pár základních otázek o něm. To se mi hodně líbilo, protože Honza na každou otázku odpovídal velmi jednoduše a rázně a téměř s každou odpovědí rozesmál celé publikum, včetně mě. Před každou písní, kterou pak hrál, něco řekl a pak zahrál svou verzi. Moc se mi to líbilo, protože jsem téměř všechny písničky znala. Nehrál totiž jenom křesťanské písně, ale normální světské, které opravdu téměř každý znal. S každou písní bylo vidět, jak ho hra baví a jak je cello jeho velkou vášní už celý život. Pozval si nějaké své kamarády, jako například jednu slečnu, která píše básně. Honza koncert dvakrát zastavil a pozval ji na podium, kde zarecitovala své básně. Tahle vsuvka mi přišla velmi přínosná a příjemná. Jeho dalším hostem byla operní pěvkyně, která s ním zazpívala pár písní v trochu netradičním podání. Po přestávce přišel na řadu poslední host, Jirka Jelínek, který doprovázel Honzu na piano, a společně zahráli několik písní. Tato část se mi líbila nejvíce, protože do programu zařadili i nějaké chvály. Atmosféra v sále při hraní chval byla úžasná. Mě osobně dojala píseň „Kvůli nám“, kterou jsem poslouchala jako malá.

Po skončení programu bylo publikum nadšené, a to tak, že jsme Honzovi tleskali ve stoje a vynutili jsme si dva přidavky. Na Honzovi bylo vidět, že je rád a ochotně písně stále přidával. Celý večer působil moc příjemně a oddychově. Já osobně mám moc ráda tento nástroj a klidně bych ho poslouchala celý večer. Řekla bych, že je Honza opravdu velký profesionál. Je radost jeho hudbu poslouchat. Jeho koncert bych doporučila těm, kdo si chtějí jednoduše odpočinout od každodenního života a na chvíli vypnout, prostě na nic nemyslet a jen se zaposlouchat do hudby.

Anežka Jelínková

způsoby, různou technikou, je neuvěřitelná. A to umí i velmi dobře na kytaru! Líbí se mi takoví lidé, kteří se nebojí. Odvahy má Honza doopravdy hodně. Až mu ji závidím. Rozhodně se těším na další spolupráci. Vyhlížíme spolu nové obzory. Děkuji Honzovi za skvělou zkušenost.

Jirka Jelínek

Jarní výlet na Sázavu

Na regionu Východ jsme opět uspořádali, již tradiční, jarní výlet. Posázavským pacifikem jsme vyrazili v sobotu 18. dubna směr Luka pod Medníkem. A opět, také již tradičně, víc jak polovinu účastníků tvořili nevěřící kamarádi, přátelé, příbuzní, kolegové z práce, zkrátka rodiny s dětmi kolem nás, kteří tak měli možnost poznat, že křesťané jsou úplně normální lidé ☺. Další tradicí je, že předpověď počasí hrozila zimou a dešťovými srážkami, skutečnost však byla jiná. Skrz mraky se postupně usmívalo sluníčko a skalnaté výběžky nad řekou Sázavou nabízely nádherné výhledy do údolí. Trasa nebyla příliš dlouhá, tak akorát, aby ji

ušly čtyř a víceleté děti i zdolal kočárek. Cestou nechyběly hry, tentokrát na motivy námořníků, hledajících poklad. Ten byl posléze opravdu objeven. Sstřežil ho hrozný pirát Jack Vrabčák. Děti ho však obměkčily zazpívanou písničkou a Jack se s nimi o poklad rozdělil ☺. Aby měl výlet to správné zakončení, nesměla chybět návštěva vyhlášené cukrárny v Pikovicích. Ve vlaku cestou domů bylo kupě plné špinavých, upatlaných, ale spokojených dětí i rodičů, kteří se už těší na další podzimní výlet. A možná ti naši

přátelé nebudou mít nic proti tomu, když je pozveme třeba na nedělní bohoslužby nebo jinou akci pořádanou našim sborem, protože křesťané jsou vlastně úplně normální lidé ☺.

JH

Foto Jiřka Homolková

Ohlasy ze Slovenska

V zборе KS Praha – Sever, kde je pastorem můj dlhorocný a blízky priateľ Tom Božovský, sme pred dvoma rokmi slúžili s kapelou počas „Slovenskej nedele“ a Magda

mala slovo. Ohlas bol, ako mi povedal Tom, mimoriadny a nie inak tomu bolo aj tentoraz. Sláva naozaj patrí Bohu. Návštev bol v štúdiu u Petra iba jeden. Slovom aj skutkom – jeden. Ale dobrý...

V sobotu večer sme sa stretli všetci na byte u Kláry, kde sme si po naozaj štedrej a príjemnej večeri vybrali piesne a prespievali aspoň raz aj so Šárkou. Zakončili sme den modlitbami za nedeľu a rozdělili sme sa po rodinách na nocľah. Ráno sme sa skoro stretli už v zборе a rýchlo ozvučili nástroje. Sála zboru je krásna, zvukár sa snažil, čo to dalo. Miestni mali trochu obavy, kde uvi-

deli bicie, tiež Petova bustrová gitara vyvolávala rešpekt. Pôjde to? Sme konzervatívny zbor... Neboli... Už pri prvej piesni sa pridávali ku chvále, ktorú väčšinou počuli po prvýkrát. Mali pripravené srdce a naša túžba sa spojila. Postupne gradovala nielen chvála, ale aj hlasitosť, no nikoho to nerušilo. Pán Slávy bol uprostred a cítili sme sa spojení. Vypočul naše úprimné modlitby. Ešte dlho po zhromaždení sme sa rozprávali a modlili s ľuďmi. Naobedovali sme sa spoločne s rodinou Božovských a rozlúčili sme sa s vďakou. Aj na budúce radi ☺.

Igor

● Po letech jsem měl možnost navštívit sbor, který mě vychoval a ze kterého jsem „vzešel“. Tentokrát z Boží milosti v pozici služebníka s partou úžasných lidí – Igorem, Petem, Matem a Sárkou. Byl to krásný čas návštěvy staré rodiny. Chválili jsme společně Pána, učili sbor nové písně. Igorovo slovo vícere z nás zasáhlo. Rozhodl jsem se aktivně se vzpírat tužbě po luxusu a naopak roznecovat

touhu po Boží vůli, vděčnosti, lásce a milosrdenství k lidem kolem. Jsem vděčný i za nového přítele, Peta Stolárika, skvělého muže i muzikanta, kterého jsem měl tu čest poznat (trochu i po hudební stránce). Miluju chválit našeho Pána a sloužit mu a očekávám a těším se, do čeho nás bude povolávat.

František

● Bolo pre mňa obrovským potešením, že naši prišli do Prahy. Celá služba v zборе a celý čas bol posilujúci a nezaslúžene pomazaný. Uvedomila som si, akým požehnaním je vidieť pomazanie a Boha na ľuďoch okolo, na našich vedúcich, na tých, s ktorými slúžime.

Ľudia v sále mali obrovskú túžbu po Bohu, v chvále sme mohli stáť spolu slobodne, aj keď sme spievali iným jazykom piesne nepoznané, stáli sme spolu pred Pánom. Pre mňa bol tento čas – aj osobný aj v službe – voňou a chuťou neba. Ďakujeme, Pane ☺.

Sára

(Převzato z Měsíčníku společenství křesťanů Radostné srdce a Christiana, Spravodaj.sk)

Konference s Benny Hinnem – bez Benny Hinna

Když jsem se, asi podruhé vůbec, přihlašovala na Konferenci ohně, která tentokrát byla poprvé v historii „placená“, slyšela jsem v nitru slova: *Co jste vyšli... spatřovati? Třtinu-li, kteráž se větrem klátí? (L7,24b)* Podivila jsem se, proč toto a pomyslíla, co to asi znamená. Víím, že Benny Hinn (dále B. H.) je Boží služebník, že některá obvinění dementoval, z některých slov, která jsou stále předkládána, v souvislosti s ním, činil pokání. Kladla jsem si otázku, nakolik tam jdu kvůli (výrazně) pomazanému člověku, či zda snad kvůli senzaci, ze zvědavosti. Došla jsem k závěru, že se taky považuji za toho, kdo má sloužit uzdravením dalším, a že je dobré být tam, kde Bůh jedná, a něco se přiučit, něco „pochytit“ z Ducha.

Na Ježíšova slova o Janu Křtiteli jsem si vzpomněla, když jsme se, až v průběhu shromáždění, dozvěděli, že B. H. přijet nemohl. V tu chvíli bylo cítit obrovské zklamání, tak silně, že by se dalo „krájet“.

B. H. se s námi spojil oba dva večery na kratší dobu vyučování tak, že my jsme ho viděli na plátně a on zase viděl záznam z kamery, která snímala nás v sále.

Obdivuji malé mladé společenství kolem pastora Martina Njamby, které se do organizování tak velké akce odvážně pustilo. Média informovala o účasti 1 500 lidí. Viděla

jsem přítomné z různých denominací či společenství, i ne-charismatických.

Projevy B. H. obecně (jak vidím na internetu) nejsou asi tak hlučné, jako tomu bylo zde na konferenci, kde byli hosty další pomazaní černošští služebníci. Měla jsem problémy s dost hlasitou hudbou, která jen měla „podbarvit“ (hlasitě) slovo. Přes některé nedostatky – hala asi též nebyla akusticky nejlepší prostředím, překlad byl od některých tlumočnicků někdy dost nepřesný, při přenosu z Ameriky nebyl zřetelně slyšet zvláště konec překládané fráze. Přes tyto různé závady či nedůslednosti, přes samotný fakt, že se hlavní „řečník“ nedostavil – Bůh ze své milosti přišel! Byla tu patrná Boží přítomnost! A na tom záleží. Ostatní, tedy všechny ty nedostatky či chyby, to je podružné.

Nevíím, jaká je či bude bilance prokázaných uzdravení. Nějaká svědectví jsme hned slyšeli. Ne však o skutečných zázračných průlomcích v této oblasti, např. u vozičkářů. Když někdo trpí a má akutní potřebu uzdravení, nedívám se, že přijede, že hledá pomoc ze všech sil, všude, křesťan pak všude na legitimních místech. (Já bych potřebovala jen „obnovit“ mladost, tj. odstranit některé drobné, nepříjemné či trochu bolestivé „signály“ přicházejícího stáří, nic naléhavého.)

Uzdravení se dálo; možná při službě B. H. by bylo výraznější. Koneckonců to budeme moci snad říct při další příležitosti. B. H. přislíbil přijet v září. Důvodem, proč nedorazil nyní, byla jeho nemoc srdce, respektive teď už rekonvalescence. Organizátoři mu prý ani nezrušili ubytování, protože do poslední chvíle čekali, jestli nakonec nepřiletí. Zde také je vidět, že uzdravuje Bůh. Člověk, kterého si Bůh k tomu, byť třeba hojně, používá, je jen nástrojem.

Vzpomněla jsem si též na proroctví, že končí doba „velkých“ Božích mužů, jednotlivců světově známých. Bůh chce své pomazání rozšířit na celé Tělo. A na biblické škole jsme se učili, že tento způsob uzdravování, skrze vzkládání rukou (Mk 16), je především pro nevěřící, tedy ne-křesťany, a uzdravení jim pak může otevřít dveře do Božího království. Kdežto pro křesťany chodící do církve je hlavně modlitba a mazání olejem od starších (Jk 5) a také uzdravení Božím Slovem přímo (Př 4,20nn; Ž 107,20). (Tak i já mám naději ohledně symptomů stáří. Ž 103,5b J)

Vážím si toho, že nám byla ponechána svoboda rozhodování a nebyli jsme ovlivněni stran volby, zda se této konferenci účastnit, či ne. DaČ

Mluvit s Duchem svatým

S Duchem svatým máme mít obecnství. Osobní spojení. Před 40 lety jsem se poprvé modlil k Duchu svatému ve smyslu slova 2. Kor. 13,13, kde je v řečtině použito slovo „koinonia“. To znamená i kamarádství, spolurozhovor, spolupráce, oboustranná komunikace v plném rozsahu toho slova. Moje první programované a vědomé „koinonia“ s Duchem svatým bylo před 40 lety. Bylo to někdy v roce 1975, kdy jsem jako učedník bratra Mečkovského putoval od vesnice k vesnici. Tehdy jsme v zimě zvěstovali evangelium a vyučovali Slovo v prostoru mezi Michalovci a Sobránci. Ten večer jsme šli oba spolu, mlčeli jsme, protože nám na tvář vítr hnal sněh. V této sněhové vánici jsem slyšel boží hlas, jak mi říká: „Půjdeš opět k Elamitským...“ To bylo označení pro cigány (Romy), jak to tehdy zavedl západní misionář, který tam působil, John MacFarlane. To byla druhá výzva, a tehdy se mi nechtělo. Řekl jsem si, že tady cigáni ani nejsou, a pospíchal jsem do Sobránce, kde na nás čekala jedna rodina a měli připravený čaj a večeři před shromážděním. Abych jaksi upokojil svědomí, řekl jsem alibistickou modlitbu: „Duchu svatý veď mne, kam chceš“. Sotva jsem to řekl, sklouznul jsem a nalomil jsem si kotník. Byl jsem nucen jít ve vánici ještě několik kilometrů v bolesti. Ten starý bratr mne dohnal

a pospíchal, protože byl promrzlý. O své kolizi jsem nic neřekl. Zmizel v bílé tmě přede mnou. Najednou jsem si uvědomil, že bych mohl upadnout a zmrznout, pokud nedojdu k prvnímu domů. Ptal jsem se: „Pane proč?“ Mezitím jsme druhý den jeli ještě do Jenkovec k metodistům. Tehdy jsem kázal na slovo Ef 5,20, kde je výzva, abychom za všechno vzdávali díky Bohu. Volal jsem Pána, aby odstranil tu bolest. Začal bodavý zánět tkáně. V kralické Bibli je místo, kde je napsáno, že muž snáší svou nemoc. Vzal jsem to doslova, jelikož jsem se identifikoval jako muž víry. Duchovní pýcha má skryté formy. Proto nepřišlo uzdravení ve jménu Páně. Místo toho přišla nová píseň. Třetí den jsem to vzdal, a nechal se odvést do Košické nemocnice, kde se sešlo celé konsilium lékařů, kteří se chtěli podívat na magora z Moravy, který tři dny chodí po ledovici po východním Slovensku se zlomeným kotníkem. Ocitnul jsem se na velkém pokoji s lidmi po zlomeninách, frakturách krčků a podobně. Protože mi dali prozatímní fixaci, než mi noha splaskla, mohl jsem chodit a nosil těm lidem bažanty, nebo upravoval deky. Kázal jsem těm lidem Boží slovo od postele k posteli. Jeden komunista mi nadával. To mne jen povzbudilo. Byl tam jeden cigán, a ten se mne ptal, proč jako farař mám zlomenou nohu. Řekl jsem mu, že to

Pán Bůh zařídil, aby mne dostal k nějakému cigánovi, když jsem nechtěl jít dobrovolně. Máme zde teplo, jídlo a spoustu času na vyučování. Takže mi došlo, že Duch svatý tu modlitbu vzal vážně a dostal mě sem. Během několika dní jsem s tím cigánem probral celý navigátorský kurz o pěti jistotách podle Božího slova. Ten romák tam přijal Pána Ježíše, jistotu spasení a odpuštění hříchů, jistotu ospravedlnění i zaopatření. A jak jsem se dozvěděl, přivedl na Pereš, kde v Košicích byla modlitebna Apoštolské církve, celou svou rodinu. Mohu vás ubezpečit, že jsem od té doby takovou modlitbu k osobě Ducha svatého nevyslovil. Přišla na mě jakási hrůza z Ducha svatého. Žádná familiérnost se od té doby nekonala. Od té doby jsem se k Duchu svatému již nemodlil, až do příchodu (nepříchodu) Benny Hinna, který nás vyučoval přes satelit o Duchu svatém. Nyní jsem slyšel, jak Duch svatý vyučoval o věčném životě, který nám dobyl Pán Ježíš Kristus. V tom věčném životě je i moc uzdravení. Slyšel jsem: „Usmívej se, i když jsi sám. Dívají se na tebe upřeně andělé ve dne v noci. Především se v srdci raduj před tváří Boha Otce. Vyjadřuj mu tak vděčnost za Jeho Syna. Když národy mlčí, ty vzdávej Bohu chválu. Zvedni koutky svých úst a raduj se. Především zvedni své srdce vzhůru.“ Protože Duch svatý zjevuje Ježíše. Je duchem pokoje a radosti.

Václav Lamr

Květnové celosborové setkání

Květnové celosborové setkání bylo slavnostní. Už je to prý dvacet pět let, kdy trvá KS Praha! Ani mi to nepřišlo, ale pohled na naše dospělé děti to potvrzuje. Uteklo to jako nic, to čtvrtstoletí! Na shromáždění se v neděli v Ládví sešli, kromě současných členů, i ti, kteří už patří do jiného společenství a dnes byli hosty. Bylo tedy plno! Sešli jsme se spolu, vděční Bohu, že nás zachoval a vděční jeden za druhého! Hlavní pastor Křesťanského společenství Praha, Luboš Ondráček, nás přivítal a setkání vedl, kázal však emeritní senior KS a jeho zakladatel, Dan Drápal. Nejprve jsme ale společně Boha

evangelizací, ale bylo z nich málo ovoce! Nejde o to, že lidé vstanou, jde o proměněné životy. Obrácení prověří až čas. Po revoluci se někteří lidé z církve vytratil, asi pro ně byla jenom místem, kde měli možnost seberealizace. V posledních třech letech ale vidím návraty. Lidé poznali, že to bez Boha a bez Církve nejde! Úkol je stejný: Kristem proměněné životy! Když Bohu chceme sloužit, On otevře dveře. Zásadní je milovat Ho, prosit o vedení, ptát se“. Bylo povzbudivé sledovat Danovo nadšení! Nehoroval proto, aby nás rozkurážil a inspiroval, ale proto, že tak to cítil, takový je – realistický, střdmý,

lita, i když si na Něj nemůžeš sáhnout!“ Pak se nám Dan svěřil s osobním prožitkem toho, jak ho Bůh ujišťoval o své lásce: „Na základě Božího slova „Bůh mě uchopil za pravici“, jsem běhal po Stromovce s pravou rukou vzpaženou. Zažíval jsem, že mě za ni Bůh drží.“ (Ani jsem v té době netušila, jak je můj vážený pastýř krásně praštěný!). „Hledejme Boha upřímně a celým srdcem! Nemůžeme očekávat, že následování Boha bude snadné, ani laciné, i když je pro každého. Bůh chce, aby lidé skrze naši lásku poznali Jeho lásku. Ani mě se to vždy nedaří lidem sdělit, připadá mi někdy, že jen něco blekotám, ale Bůh si to může použít! Když se řídíme Božím slovem, vypálíme Zlému rybník! Bůh miluje každého, koho potkáme.“

foto Tomáš Božovský

oslavovali při chvalách pod vedením Mirka Báčka. Na repertoáru byly i staré známé „maninské“ písně, jako: Ježíš je má skála, a Žalm 27. Dan zahájil kázání čtením v Izaiáš 63,7 *Milosrdenství Hospodinovo připomínati budu...* a z Filipským 3,13–14 *Bratři, já nemám za to, že bych již dosáhl...* Řekl: „Nechci jenom nostalgicky vzpomínat, ale dívat se do budoucnosti“. Zavzpomínal ale přece na léta začátků růstu společenství Na Maninách, kdy jsme zažívali určité nepochopení a nepřijetí od ostatních sborů a dokonce i jistý druh pronásledování ze strany státní bezpečnosti. Dan to ale shrnul v přání: „Byl bych všechno dal za to, kdybychom měli příliv lidí, jako když jsme byli ostrkováni. Raději bych byl pronásledován, jen kdyby lidé uvěřili! Po revoluci pak byl čas velkých

a přesto a proto nadšený z Boží lásky, moci a dobroty! Dana sleduji už přes třicet let a vidím, že stejně jako já zažívá toho samého, neměnného Boha, kterému jsme uvěřili. Je na něm vidět, že Bůh zůstává stejný! (I když věřím, že Dan se mění/jistě k dobrému). „Evangelium je stále stejné, jen je potřeba ho jinak prezentovat“, pokračoval Dan. „Jiná byla strategie zvěstování evangelia v 60. letech – to byly Čtyři duchovní zákony, jiná byla v 80. letech – tzv. „Most“, a dnes lidé potřebují naplnit tři základní potřeby:

- 1) vědět, že je někdo má rád,
- 2) že život má smysl,
- 3) že někam patří.

Bůh je zdrojem všeho, co my i nevěřící lidé potřebujeme. Zkoumej sám sebe, jestli máš tu realitu, že tě Bůh stále miluje. On je rea-

Po kázání nastoupili na pódium gratulanti. Lidé, kteří vyšli z Křesťanského společenství Praha do jiných míst. Děkovali Bohu a žehnali nám. Krátce promluvili Zelinovi, Jakub Limr poslal pozdravné video, Marvánovi, Tiší, Tomáš Korčák, Karel Doležal, a Spěvákovi. Po závěrečné chvále byl čas na oslavu. V předsálí snesli lidé plno dobrot, kterým vévodil obrovský dort! V místní pizzerii byly připraveny chlebičky a tady bylo možné posedět spolu a i popít. U sladkostí jsme postávali ve frontě na dort, nebo se ládovali dobrotami a povídali ve skupinkách. Bylo to radostné slavení! S Bohem zažíváme hojnost v duchovních věcech a podle slova „Hleďte nejprve Boží království a ostatní vám bude přidáno“, si užíváme i další hojnosti!

Nanda

foto Aleš Náhlý

Členství ve sboru – má to ještě smysl?

V poslední době jsem u svých přátel na tuto otázku narazil hned několikrát. Sedám tedy k počítači, abych se k ní vyjádřil obšírněji.

V osmdesátých letech se na členství ve sboru hledělo jako na veledůležitou věc. Byla téměř tak důležitá jako samotný křest. Členství ve sboru se někdy přirovnávalo k manželství a na přechod do sboru jiné denominace, byť věroučně velice blízké a formou zbožnosti srovnatelné, se nahlíželo málem jako na odpadnutí. Věrnost sboru a věrnost učení (doktríně) byly vysoce ceněné hodnoty. Pokud se někdo stěhoval do jiného města, většinou mu ani nepřišlo na mysl, že by mohl duchovně žít ve sboru jiné denominace než té, v níž byl pokřtěn a na niž byl zvyklý. Prakticky všechny církve ztotožňovaly křest se vstupem do sboru a myšlenka, že by někdo mohl být pokřtěn, aniž by se automaticky stal členem sboru, nepřipadala v úvahu.

Tehdy jsem proti přirovnávání členství ve sboru k manželství silně protestoval, čímž jsem si vysloužil nepřízeň některých denominačních vedoucích. A v Křesťanských společenstvích jsme od počátku razili tezi, že křest by měl být od členství ve sboru oddělen. Bylo to dáno především zkušeností pilotního sboru Křesťanských společenství, tj. bývalých „Manin“. Když se v osmdesátých letech lidé obraceli, často jim ve velké a do jisté míry anonymní Praze k víře posloužilo více lidí z různých církví – včetně římskokatolické. Dospěli jsme k závěru, že člověk, který přijal Ježíše Krista jako svého Spasitele a Pána, má „právo na křest“. Dávám tento výraz do uvozovek, protože ve skutečnosti vím, že jako křesťané žádná práva nemáme, ale přijímáme spásu a její znamení – tedy i křest – z milosti. Chci tím obratem pouze říci, že jsme neviděli důvod, proč by člověk, který činil pokání a vyznal Ježíše, nemohl být pokřtěn. Současně jsme ale cítili, že ač má v tomto smyslu „právo na křest“, nemá „povinnost“ vyznat se v množství církví, které v Praze působí. Tudíž jsme začali křtít lidi, o nichž jsme nevěděli, v které denominaci nakonec skončí, a pouze jsme je nabádali, aby si v horizontu několika měsíců našli nějaké společenství, které si zvolí za svůj domov.

V této věci jsem zatím nenašel důvod, proč svůj přístup revidovat. Nicméně dnes mám tak trochu chuť ono přirovnání vstupu do sboru k manželství alespoň zčásti rehabilitovat.

Jistě, zůstává zde jeden podstatný rozdíl. Manželství je do konce života, členství ve sboru nikoli, a mohou být naprosto legitimní důvody, proč člověk určitý sbor opustí a do jiného vstoupí. Nemám nyní na mysli důvody negativní, tj. že se někdo někde pohádá a není ochoten se smířit, nebo že hledá sbor, v němž je pomyslná „morální laťka“ nižší než v jeho sboru původním. (A s lítostí

konstatuji, že morální laťka některých sborů je opravdu, ale opravdu hodně nízká.)

Lidé mohou mít k odmítání samotného konceptu členství ve sboru různé motivy, a já rozhodně nechci urazit někoho, kdo je přesvědčen, že ho k tomuto odmítání vedou motivy šlechetné. Mám ale obavy, že mnohdy je za názorem, že členství ve sboru není důležité, nikoli duch Kristův, ale duch doby, „Zeitgeist“, jak by řekli Němci. Žijeme přece v době nezávanosti, „last minute“, hledání místa, „kde mi toho dají nejvíce“.

Jedním z darů, který je nám spolu s církví dán, je hluboké obecenství. Možná namítnete: Ale k tomu přece nepotřebuji formální členství?! Zde je právě určitá paralela s manželstvím: U manželství přece také nejde primárně o formální stránku věci, tedy o to, že snoubenci uzavrou svatbu (ať už na úřadě nebo v církvi) a pak mají „papír“ na to, že už nejsou svobodní, ale manžel nebo manželka. Ano, formální stránka věci není ve vztahu manželů nejdůležitější – nejdůležitější je láska a oddanost. Ve své knize „Vztahy, sex, rodina“ ale přináším statistické důkazy, že lidé se chovají jinak, když tento „papír“ (míněno je oddací list) mají, než jak by se chovali, kdyby jej neměli.

Jde o to, že hluboké obecenství nevybudujete bez *závanosti*. Jistě, znovu opakují, nejde o závazek na celý život. Na druhé straně nemůžete své přátele a blízké lidi ze sboru měnit každé čtyři měsíce.

Rozhodně nedoporučuji formálně vstupovat do sboru, dokud nenavážete vztah s těmi, kteří už jeho členy jsou. Formální členství samo o sobě opravdu žádný význam nemá – podobně jako nemá smysl, aby se brali lidé, kteří spolu nechtějí žít, bydlet, vychovávat děti, trávit dovolenou apod. Formální vstup do sboru má smysl právě až tehdy, když s daným sborem žijete.

V naší denominaci vlastně ten, kdo do sboru vstoupí, žádná významná práva nezískává. Pravda, může volit členy mzdové nebo grantové komise (u nás se staršovstvo nevolí). Vstupem do sboru ale vyjadřuje: Našel jsem zde duchovní domov a přejímám za něj svůj díl zodpovědnosti; můžete se mnou počítat. V době, která trpí spíše bezbřehou nezávaností než přílišným formalismem, takový závazek rozhodně není bez významu. Ve skutečnosti je schopnost ho na sebe vzít dnes větší ctností, než tomu bylo v dobách, kdy ho všichni považovali za samozřejmost.

Dan Drápal, 14. dubna 2015

● NA CO SE DÍVÁME, CO ČTEME

Princ a chud'as

Mladý princ Edvard byl obklopen od narození přepychem. Rádcové a učitelé ho od malička připravovali na převzetí trůnu. Tuto možnost si ale princ ani trochu nepřipouštěl, přestože zdravotní stav otce se neustále zhoršoval.

Budoucí následník trůnu prožíval nekončnou nudu, ze které byl vytržen až nečekaným vpádem špinavého otrhaného kluka do místnosti, ve které absolvoval povinnou koupel.

Tom byl původem Edvardův opak. Vyrostl v naprosté chudobě. Jediné vzdělání dostal od místního kněze, který ho obětavě naučil čtení, psaní a základům latiny. Jeho výchovu měl ale na starosti otec se svéráznou babičkou, kteří mu od mala vštepovali základy zlodějského řemesla.

Do královských komnat se dostal na útěku před strážemi střežícími palác, kam ho otec poslal na lup. Princ si ze zvědavosti, jaké to je, chodit v tak příšerných hadrech, Tomovo oblečení na okamžik půjčil. V ten moment ale vpadli dovnitř strážé hledající mladého zloděje a prince vyhodili ven z paláce.

Edvard si ještě krátce myslel, že se dostane nějak zpátky a omyl se vysvětlí, ale vzápětí narazil na Tomova otce, který ho chtěl hned poslat na další lup. Následník trůnu tak

dostal příležitost dokonale se seznámit s bídou nejchudších obyvatel Anglie. Jeho psychický stav se ještě zhoršil poté, co jednoho dne zvony ohlásily smrt starého krále a nástup na trůn nového panovníka.

Mark Twain knihu Princ a chud'as napsal před více než sto lety a dodnes má čtenářům co nabídnout.

V roce 1971 podle ní natočil režisér Ludvík Ráža stejnojmenný dvoudílný film (2 x 70 minut), který patří dodnes ke špičce naší filmové tvorby. Zahrála si v něm snad celá tehdejší herecká elita – Ladislav Pešek, Martin Růžek, Václav Postránecký, Josef Bláha, Marie Rosůlková a mnoho dalších. Hlavní dvojroli zahrál výborně mladý Roman Skamene. Mě nejvíce oslovila postava chudého rytíře Milese (Petr Kostka), který se obětavě ujal ochrany malého Toma, aniž by tušil, že ten bláznivý otrhaný kluk, co o sobě prohlašuje, že je král a chce si pořádkem mýt ruce, je ve skutečnosti král opravdový.

Vzniklo dílo, které časem, stejně jako jeho knižní předloha, neztratilo na kvalitě a má stále co nabídnout. Z úsporných důvodů byla zvolena černobílá barva, přestože se v té době už pokládala za anachronismus. Z nouze se ale stala ctnost. Vynikla tak jedinečně ztvárněná pochmurná atmosféra Londýna, podtržená dobovou hudbou, využívající flétny a píšťaly.

Pavel Rosecký

● OZNÁMENÍ

TLCCC (The Lord's Cross Christian Center) Praha

vás srdečně zve na

Slavnostní shromáždění a gospelový koncert

**v úterý 9. 6. 2015 od 18.00,
Vinohradská 68, Praha 3 (stanice metra A)**

V pronajatém malém sále Sboru Bratrské jednoty baptistů
na nám. Jiřího z Poděbrad (stanice metra A : Jiřího z Poděbrad)

Hlavním hostem a řečníkem bude náš japonský pastor
a vedoucí misie TLCCC Tokyo Antioch Church, **Paul Akimoto**.

Při shromáždění bude seminář o proroctví a představena jeho kniha **Proroctví – jeho podstata a použití**,
která byla přeložena v AC Maranatha a vydána nakladatelstvím Křesťanský život.

Hudební část shromáždění zajistí japonská skupina GIFTS, La Sposa a Širuši to Fušigi.

Po shromáždění bychom rádi měli čas na osobní modlitby za vaše potřeby.

Vstup volný

Těšíme se na Vás!

Kontakt : Marek Jaxa-Rožen nebo Sally Jaxa-Roženová
E-mail : marek.jaxa@seznam.cz nebo sally.jaxa@seznam.cz
Tel. : + 420 777 321 428
WEB : <http://tokyo.antioch.jp> nebo <http://tlccc.net/praha/>

INZERCE • INZERCE • INZERCE • INZERCE

YWAM DTS

**Mládež s posláním
učednické školy**

Chcete poznat Boha a předávat toto poznání dál?
Přijďte na 5 měsíců rozšířit své obzory a sloužit Mu na misi.

Poznat Boha budete moci během 3 měsíců vyučování a místní služby v Praze.

Témata: Bohu záleží na spravedlnosti, identita v Kristu,
Duch svatý, vztahy

Místní služba: oblast prostituce, romské děti, lidé bez domova
Předávat poznání o Bohu dalším můžete během dvouměsíčního mezinárodního výjezdu. Uvedte do praxe, co jste se naučili, a získávejte pro Boží království ty, kteří jsou ztraceni, potřební a zlomení.

9. září 2015 – 4. února 2016

Výuka v anglickém jazyce

Cena: 45 000 Kč + výjezdy

Více informací: info@ywamprague.org. Webové stránky: ywamprague.org

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
č.ú.: 250538364/0300, v.s. 682102

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Jana Bukáčková

777 614 496

jana.buckackova@email.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Blíží se Kristův návrat?

*Večerní setkání
pro mladé,
kde to žije*

**Šestá 14. 6.
18:00**

Ortenovo náměstí 34, škola TGM

vstup zdarma
pestrý program
- vždycky jinak

mladezpaha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309
Křesťanské společenství Praha

**Křesťanské
školičky
v Mateřském
centru Ovečka:**

- ✓ pro děti od 3 let
- ✓ docházka 1 – 5x týdně
- ✓ vztahově bezpečný a přátelský prostor
- ✓ zkušení a odborně vzdělaní pedagogové
- ✓ kvalitní vzdělávací program
- ✓ specializace v přípravě na školu
- ✓ zájmové kroužky

www.mcovecka.cz

Zveme Vás na setkání s Dohnalovými,
našimi misionáři,
kteří slouží v Chorvatsku téměř 20 let.

**Pondělí 15. 6., 18:30,
Malý sál, Palmovka**

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

7. 6.

14:00 Hotel Step, Malletova 1141, Praha 9
Chvála: Hudební skupina pod vedením Vladimíra Hoblíka
Kázání: Lubomír Ondráček – Jednota a spolupráce
Společné shromáždění Církve Křesťanská společenství

léto

LETNÍ SHROMÁŽDĚNÍ

budou 12., 19. a 26. 7. a 9., 16., 23. a 30. 8. na Střeleckém ostrově od 17:30.
V pondělí 3. 8. bude od 17:00 večer chval a modliteb.

29. 6.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

19. 9.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

Centrální otevřená skupinka během prázdnin

Každé úterý od 7. 7. do 25. 8. 2015 vždy od 19.00 do 20.30 hod v naší sborové budově
Na Žertvách (podle počtu účastníků nejspíše v knihovně).

● INFORMACE O REGIONECH

Číslo u kolonky Počet členů znamenají:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan

Shromáždění: Region má společné shromáždění s regionem Východ.

Počet členů: 17/6/6

STŘED

Pastor: Petr Kácha

Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business

Počet členů: 89/14/26

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.

Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepál/14

Počet členů: 53/8/27

Vyřazení z evidence: Jana, Anežka a Eliška Hejrovské

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula

Shromáždění: 2. a 4. neděle v měsíci od 15:30 Toulcův dvůr, Kubatova 1, Praha 10–Hostivař,

3. neděle společně s regionem Střed

Modlitební: Pondělí, následující po sborových

bohoslužbách, od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9

Počet členů: 17/7/1

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu.) Mapka na kspraha.cz/jihovychod/

Počet členů: 31/2/20

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sbor. budově

Počet členů: 72/3/17

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 84/26/23

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7

Modlitební: 22. 6. v 18:30, knihovna na Palmovce

Počet členů: 101/39/16

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: praha@kaes.cz

www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
06694	desátky	Hostivař
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,

e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail

sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde
v neděli
5. 7. 2015

